

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primum est magnificationis dignissima expressio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

¶ Ger. de Visitatione

Aperte itaqz idicat qz pba angeli ad maria dicta p spūmsetm Helisabet agnouit. Aperte itaqz visitationis 2 Maria gratiosa cōmēdatio xp̄f tria p̄dicia mysteria q per eā facta sunt: q̄ declarata est exp̄ssio singularis b̄ndictiois: qm̄z et Joānes ex ei salutatioi ei m̄ris vero sc̄ificat agnouit eā esse matrē dñi. Et h̄ idem ipsa Helisabet spūserō plena/palā corā oīb̄ exclamauit/ cā sūg oēs magnificādo aegz dicendo: B̄ndicta tu inter mulieres.

Tertiū mysteriū est cōmēdatiōis glōsia magnificatio. qz vicz glōsia virgo sic ab Helisabet cōmēdata et laudata/cepit glām deo dare d̄ eū magificare di. Magnificat aia mea dñm ac. Elibi etiā ip̄a p spūmsetm loq̄ns ostendit se benedictā inter mulieres. Nā ibi dt. Ecce cīm ex h̄brām me dicōt oēs generaliōes. Quia fecit mibi maḡ q̄ potē ē. quia vicz dedit secunditatē z seruauit p̄gita tem. virginalis enī secunditas facit eā su p̄ oēs mulieres b̄ndictā. Orlē. Quis vñ q̄ ista audiuit: q̄s talia vidit: et q̄s h̄ ex cogitare potuit: ut m̄ virgo esset: hec generaret: q̄z h̄go p̄manst et genuit: hec ille. In illo aut cantico glōsia virginissimā quo dei bonitatē z sapiam magnifice glo rificauit/ tria p̄cipue ad p̄sens tñ notabili mus contemplanda.

Primū est magnificationis dignissima expressio.

Secondū est exp̄ssionis sc̄issima con Tertiū est conditiōis cō (ditio.

Mprimū mysteriū ē magnificationis dignissima expressio: cū dicit María. Magnificat aia mea dñm. Beata siq̄dem h̄go humillima tacuit diuinum mysteriū in se factum q̄usq; p helisabet fū erat reuelatum. Videz autē q̄ helisabet h̄ p spūmsetm cognouerat/intelligēs dñm illud reuelari velle: tandem etiam hoc idex ip̄a reuelat/ deumq; magnificat. i. magnū in suis op̄ib; laudat z p̄dicat. Nō magnū facit qz in seipso grādescere nō pot. q̄i di. O helisabet tu me magnificas de bonis q̄ vides in me. sed aia mea magnificat dñm minū: omnia ipsi dñs attribuens. q. d. fm̄ Ambro. Lanto munere me dñs sublima possit: admisit. tamen h̄uane vocis obcl̄

uit vt nullo ligue officio explicare possim sed totū animi interioris affectum in agē dis gratiaq; laudib; offero: tosum qd̄ vi uo: quod sentio: qd̄ discerno: in ei magnū tudine cōtemplāda z p̄ceptis etue obser uandis impendo. Hec ille. Magnificat ergo ille dñm in cuius bonitate magnificat z laudat de. Sic em in discipulis suis ma

gister. sicut ep̄ib; suis artifices singuli laudant z magnificant. Magnificat ergo deus in nob̄ dum aia nra ad imaginē dei facta p iusticiā se christo cōformat que est imago patris. dñi imago dei q̄ est in ipsa aia magnificat. i. h̄tū magnitudine magna efficiat. dum fm̄ p̄cepta diuina vivunt. dñ bonis op̄ib; lucemus. In illis aut verbi Magnificat aia mea dñm: tangunt tria de laudatiōe diuina. **P**rimo tangit laudationis sublimitas: cū dt. Magnificat. Ecce. xlviij. B̄fidicentes dñm exaltare cū q̄nt̄ potestis. maior est em laude. Ps. Dagn̄ dñs z landabilis nimis. **S**econdo tangit deuotiois sinceritas: cum dt. anima mea. nō lingua tñm: fed roto cordis affectu. Ps. Confitebor tibi dñe in roto corde meo. **T**ertio tangit obligations veritas: cum dt. dñm. Apoca. xix. Ip̄e est rex regū z dñs dñantium. Ideo sumēma gnificandus.

Secundum mysteriū est

expressionis sc̄issima conditio: cum dicit Et exultauit sp̄us mei i deo salutari meo. Blosa. In ipso tantū exulto q̄ terrena nō euero. prospic̄ta me nō extollit. aduersitas me nō frangit. sed illius sola sp̄us meo vel lectat memoria a q̄ salus eterna speratur. Illi p̄petua diuinitate letat: cuius conce

ptione caro mea secundatur. Hec glo. In verbis aut illis: Et exultauit sp̄us meus in deo salutari meo. tangunt tres conditio nes nobis necessarie in laudando deum que tangit cum dt. Et exultauit spiritus meo. Ps. Secundum sit et eloquium meum. Ite Deo nostro sit iocunda decoung laudatio. Bern. Nibil ita in terris rep̄sentat celestis habitationis statum sicut alacritas laudantium deū. Et Aug. de doctrina cb̄iana. Lu de deo nibil digne via